

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Иванова О.Ю. Диглосія та білінгвізм як результат культурних традицій та соціальних процесів у полінаціональному суспільстві (на прикладі іспанського суспільства)// Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики. Випуск 12, збірник наукових праць – К.: Київський національний університет імені Тараса Шевченка/ Відповідальний редактор Н.М.Корбозерова Н.М. – К.Логос, 2007. – С. 160-164.
2. Иванова О.Ю. Мовні форми прояву культурно-лінгвістичної свідомості білінгвів (стаття у друці).
3. Иванова О.Ю. «Поняття престижу як визначального фактору мовної градації в лінгвістичній реальності Іспанії»// Наукові записки. – Випуск 75(2). 0 Серія: Філологічні науки (мовознавство):У5 ч. – Кіровоград:РВВ КДПУ ім.В.Винниченка, 2008. – С. 287-293.
4. Иванова О.Ю. «Форми прояву лінгвістичного конфлікту між літературними мовами полілінгвального суспільства»// Нова філологія. Збірник наукових праць – Запоріжжя: ЗНУ, 2008, №31. – С. 197-203.
5. Báez de Aguilar González, Fr. El conflicto lingüístico de los emigrantes castellanohablantes en Barcelona. Universidad de Málaga, Málaga, 1997. – 229 p.
6. España como nación. Real Academia de la Historia. Editorial Planeta, S.A., 2000, Barcelona. – 253 p.
7. Etxebarria Arostegui, M. El bilingüismo en el Estado Español. Ediciones FBV, S.L., Bilbao, 1995. – 495 p.
8. Fishman, J. Sociología del lenguaje. Ediciones Cátedra, S.A., 1988. Madrid. – 265 p.
9. García Mouton, P. Lenguas y dialectos de España. Cuadernos de lengua española. Arco Libros, S.L., 2002. – 62 p.
10. García Santos, J.F. *Cambio fonético y fonética acústica*. Instituto Caro y Cuervo. Ediciones Universidad de Salamanca, 2002. – 192 p.
11. Gómez Molina, J.R. Actitudes lingüísticas en una comunidad bilingüe y multicultural. Área metropolitana de Valencia. Universitat de València, 1998. – 183 p.
12. González Ollé, F. Tradicionalistas y progresistas ante la diversidad idiomática de España. Lenguas de España, lenguas de Europa. Colección Veintiuno, Madrid: 1993. – pp. 129-161.
13. Herreras, J.C. Lenguas y normalización en España. Editorial Gredos, Madrid, 2006. – 390 p.
14. Lausberg, H. Lingüística románica. Fonética. Editorial Gredos, Madrid, 1985. – 556 p.
15. Lodares, J.R. El paraíso políglota. Historias de lenguas en la España moderna contadas sin perjuicios. Taurus Pensamiento. Talleres Gráficos de Unigraf, S.L., Madrid, 2000. – 290 p.
16. López García, A. ¿Son históricas las “autonomías históricas”? el papel de la lengua en la estructura administrativa del Estado español. Lenguas de España, lenguas de Europa. Colección Veintiuno, Madrid: 1993. – pp. 29-37.
17. López Morales, H. Sociolingüística. Biblioteca románica hispánica. Editorial Gredos, 1989. – 310 p.
18. Marcos Marín, Fr.A. Conceptos básicos de política lingüística para España. Fundación para el análisis y los estudios sociales. Madrid, 1995. – 61 p.
19. Martí i Castell, J. L'ús social de la llengua catalana. Barcanova, S.A., Barcelona, 1992. – 154 p.
20. Medina López, J. Lenguas en contacto. Cuadernos de lengua española. ARCO/LIBROS, S.L., 1997. – 72 p.
21. Michelena, L. Lengua e historia. Colección filológica. Paraninfo, Madrid, 1985. – 509 p.
22. Siguan, M. España plurilingüe. Alianza Editorial, S.A., Madrid, 1992. – 355 p.
23. Tovar, A. Estudios de tipología lingüística. Istmo, Madrid, 1997. – 384 p.
24. Villarroel López, J.A. Euskera versus castellano: un conflicto lingüístico. Ellacuria, S.A.L., Bilbao, 1990. – 91 p.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Ольга Іванова – аспірантка кафедри іспанської та італійської філології Інституту філології Київського національного університету ім. Т.Шевченка.

Наукові інтереси: соціолінгвістика та білінгвізм.

ІНШОМОВНЕ СЛОВО: ВИЗНАЧЕННЯ, АДАПТАЦІЯ, ФУНКЦІОНУВАННЯ

Юлія КЕРПАТЕНКО (Київ, Україна)

У статті проаналізовано різні підходи щодо тлумачення іноземної, запозиченої лексики, висвітлено сучасні проблеми адаптації інтернаціоналізмів та запозиченої лексики та проблем функціонування.

The article deals with the analysis of different approaches to the determination of loan words, problems of international words' adaptation, the mixed languages' problems and globalization on the linguistic level.

Постановка проблеми у загальному вигляді, її актуальність та зв'язок з науковими завданнями. Взаємозбагачення на мовному рівні відбувається подібно до взаємозбагачення культур різних націй. Одним з способів збагачення лексичного складу є запозичення. Жодна мова не може існувати окремо від інших мов, не розвиваючись і не змінюючись відповідно до загальномовних тенденцій того чи іншого часу, не відбиваючи у собі сучасних соціально-економічних і політичних процесів. Отже у більшості випадків запозичена лексика потрапляє у мову з метою найменування нових явищ та понять, які не були відомі раніш.

Процес запозичення іншомовної лексики в більшому або меншому ступені властивий будь-якій мові в усі періоди її розвитку, тому що мови не існують у повній ізоляції. О. О. Реформатський у «Вступі до мовознавства» писав: «Немає жодної мови у світі, у якій

словниковий склад був би обмеженим тільки своїми власними словами», і час лише підтверджує це спостереження [17 : 139].

Українська мова, як і кожна національна мова, збагачує свій лексичний склад з метою пізнання навколишнього світу, нових його реалій. Основними чинниками, що впливають на розвиток мови, є як позамовні, так і внутрішньомовні фактори. Необхідно зауважити, що в сучасній лінгвістиці існує певна неусталеність у спеціалізованих назвах цих понять: деякі дослідники дають їм назву «екстралінгвальних» та «інтралінгвальних» [3 ; 14], на думку інших вчених, необхідно позамовні фактори відносити до соціальних [17]. Проте така кваліфікація не зовсім точна, вона не передає весь зміст поняття «позамовного» чинника, адже він містить у собі, окрім соціальних, також і природні особливості. Істотно впливати на характер змін у мові, особливості розвитку мови загалом чи окремих її рівнів здатен як суспільний вплив, так і географічні умови, геополітичний стан держави. Об'єкт нашого дослідження — лексико-семантична система — найбільш схильна до змін, що залежать від екстралінгвальних чинників.

Серед актуальних проблем дослідження лексичного складу мови, що потребують пріоритетного розв'язання у сучасній лінгвістиці, необхідно відзначити шляхи входження нових лексичних запозичень у мову та адаптацію іншомовних слів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Підхід до визначення запозичень сформувався в ХІХ столітті. За лінгвістичним енциклопедичним словником : “Запозичення – елемент чужої мови, перенесений з однієї мови в іншу в результаті мовних контактів, а також сам процес такого переходу” [11]. У інших дослідженнях запозичення розглядають як будь-яку зміну у мові, що розповсюджується в мові шляхом копіювання або імітації іншомовних моделей засобами мови, яка запозичує. Чітко розмежовують ці два підходи О. С. Кубрякова [9] і К. А. Левковська [10]. Процес запозичення не відбувається миттєво, а потребує певного часу на адаптацію іншомовного слова в системі мови, яка запозичує. За критерієм адаптованості в мові запозичення поділяють на “асимільовані” – запозичені і “неасимільовані” – іноземні, а також узуальні та неасимільовані. Так, для позначення і диференціації процесу запозичення Реформатський О.О. [16] пропонує застосовувати такі терміни, як “засвоєні” та “освоєні” слова, а також “засвоєні, але не освоєні”, і розрізняє їх за ступенем системного засвоєння мовою-реципієнтом. Поняття запозичення було визначене Л.П. Крисінім як переміщення різних елементів слів з однієї мови в іншу [8]. При цьому під різними елементами розуміються одиниці різних ярусів мови – від фонологічного до семантичного. Називати запозиченими будь-які лексичні іншомовні одиниці, статус яких закріплено лексикографічно або ж незалежним вживанням як мінімум у двох джерелах мови-реципієнта, запропоновано Виноградовим В. В. [5] та Уфимцевою Г. В. [19]. Активно досліджується проблема запозиченої лексики у вітчизняній лінгвістичній науці [18; 20; 6; 15; 12].

У дисертації А. Д. Олійника [13], присвяченій вивченню ролі запозичень-англіцизмів у розвитку сучасної української мікроекономічної термінології, проведено дослідження впливу запозичень-англіцизмів на формування української мікроекономічної терміносистеми, процесів запозичування новітніх мікроекономічних термінів-англіцизмів та способів їх адаптації в українській мові, аналіз системних відношень мікроекономічних термінів і можливих шляхів уніфікації та внормування української економічної термінології. У дослідженні поняття запозичення визначається як звернення до лексичного фонду інших мов для вираження нових понять, подальшої диференціації вже наявних понять та позначення невідомих досі предметів та явищ. Головним чинником появи запозичень автор визначає появу нового поняття з готовою «англійською» назвою та відсутність вдалої автохтонної номінації цього поняття у мові-реципієнті (позамовна причина). Автор розрізняє матеріальні запозичення та перекладні кальки. При цьому до матеріальних запозичень автор відносить «чисті» англіцизми та інтернаціональні лексеми.

На думку А. Д. Олійника, інтернаціоналізми є особливою категорією термінів, онтологічно пов'язаною із запозиченнями, які однак, необхідно розглядати не у діяхронічному, а в синхронічному аспекті. Інтернаціоналізм — це дуже широке поняття, яке не завжди збігається з поняттям «інтернаціональної лексеми». Автором зазначено також, що на заваді інтернаціоналізації нерідко стає пуризм, тобто свідомо протидія проникненню в

мову запозичених слів. Пожвавлення пуристичних тенденцій сьогодні пояснюється боротьбою за чистоту української мови, природнім прагненням наблизити економічну термінологію (як і термінологію інших галузей) до загальнонародної мови. Пуризм націлений насамперед на поповнення фонду рідної мови матеріальними запозиченнями.

Широко процес запозичення відображений у мові сучасної реклами, рекламних текстів. Так, С. А. Федорець провів дослідження англійських запозичень в мові сучасної української реклами [20]. Автором з'ясовано шляхи входження до лексичної системи сучасної української літературної мови нових шарів лексики англійського походження, досліджено семантичні особливості новітніх запозичень, які увійшли до складу сучасної української літературної мови через мову реклами. Також розглянуто способи адаптації англіцизмів на ґрунті української мови та проаналізовано специфіку функціонування сучасних рекламних текстів та способи використання англіцизмів у них. Сучасна запозичувана лексика знаходиться на різних стадіях проникнення в лексичну систему сучасної української літературної мови. Одні, як зазначає автор, знаходяться на стадії «вживання» чи «проникнення», другі — на стадії «запозичення», треті — на стадії «інтеграції». Специфічною рисою функціонування запозичених лексем на позначення новітніх реалій можна назвати вживання неологізмів, частини яких пишуться латинською графікою (*step-aerobika, SMS-повідомлення, PR-кампанія*).

У цілому автор зазначає як позитивні, так і негативні наслідки впливу на сучасну українську мову найновітніших запозичень з мови реклами. З одного боку, завдяки розповсюдженню реклами лексичний склад сучасної української мови розширюється шляхом входження нових слів, а з іншого боку, як наслідок використання іншомовних слів в українській мові з'являються варваризми, що позначають нові реалії.

Отож, **мета статті** полягає у розкритті специфіки проникнення іншомовних слів у сучасних умовах, адаптації запозиченої лексики та інтернаціоналізмів, висвітленні різних підходів до тлумачення понять іноземної та запозиченої лексики.

Завдання:

- уточнити поняття іншомовного слова;
- розглянути специфіку процесу проникнення іншомовної лексики в українську мову на сучасному етапі;
- дати характеристику основних видів адаптації іншомовної лексики.

Наукові результати. З входженням до мови все нових та різноманітних запозичень, а також з розвитком самого мовознавства, класифікація запозичень змінювалась. Поступово термінологічний корпус, що визначає іншомовну лексику, поповнювався та натепер нараховує декілька найменувань: запозичення; квазізапозичення (Л. М. Баш); ксенізми (Л. Деруа); діаксенізми, палеоксенізми, екстранізми (М. Габінський); варваризми (О. О. Шахматов); засвоєні та незасвоєні (О. О. Реформатський); екзотизми, варваризми, іншомовні слова; інтернаціоналізми (інтернаціональна лексика, інтернаціональні слова). За визначенням Л. П. Крисіна, запозичення — процес переміщення різних елементів (морфології, фонології, лексики, семантики, синтаксису) з однієї мови до іншої [7]. Згідно з визначенням Е. Хаугена, запозичення — це відтворення засобами однієї мови моделей, як раніше були відтворені іншою мовою. Запозичення визначається в словнику як звернення до лексичного фонду інших мов для позначення нових понять, подальшої диференціації вже існуючих та позначення раніше невідомих предметів [2].

Класифікуючи запозичену лексику, Л. П. Крисін виділяє такі основні типи іншомовних слів: 1) запозичені слова; 2) екзотична лексика; 3) іншомовні вкраплення. Між цими типами, головним чином між запозиченими словами, з одного боку, та екзотизмами й іншомовними вкрапленнями — з іншого, існують, на думку автора, структурні та функціональні відмінності [7 : 43-44].

У процесі адаптації відбувається перебудова, пристосування фонетичного, морфологічного, орфографічного рівня іншомовного слова до норм мови-реципієнта, а також його семантичне засвоєння. Відповідно *весь процес запозичення, як визначає Л. М. Архипенко [2], поділяється на етапи адаптації слів іношомовного походження у мові, що запозичує. Початковий етап — початок процесу запозичення — характеризується вибором способу запозичення: транслітерація, транскрипція. На цьому етапі відбувається графічне переоформлення іношомовного слова, перехід від латиниці до кирилиці.*

Поглиблений етап адаптації – функціонування та використання іншомовного слова у мовленні: відбувається співвіднесення з граматичними категоріями української мови, виявляються парадигматичні зв'язки: полісемія, синонімія, антонімія. Етап повної адаптації – лексикографічна обробка, регламентація: з'являються похідні від запозичених основ, відбувається селекція визначення понять, входження до граматичної системи мови-реципієнта. Подібним чином розроблено диференційні ознаки трьох етапів адаптації іншомовних слів на фонетичному, графічному, орфографічному, словотвірному, лексико-семантичному, синтаксичному, комунікативному рівнях мовної системи. Кожному етапу освоєння іншомовного слова відповідає певний ступінь адаптації: для початкового етапу він низький, для поглибленого етапу – середній, а для етапу повного освоєння – найвищий. Тоді деякі запозичені лексеми стають широковживаними, усім відомими і зрозумілими, легкими для сприймання: *перукарня, ресторан, валюта, карамель, новела, порт, сюрприз, таксі, тостер, шахта* і таке інше. Іншомовні слова, які характеризуються середнім, вищим за середній і найвищим ступенем освоєння, мають перспективи для закріплення у мові й можуть бути доцільними запозиченнями.

У досліджуваній лексиці діє тенденція до **інтернаціоналізації**, кількість інтернаціоналізмів у термінологічній лексиці постійно збільшується [1]. Їх визначальною рисою є функціонування не менш як у 3-х мовах, до того ж із неблизькоспоріднених мовних сімей (А. О. Білецький). Тенденція до інтеграції та диференціації мовних одиниць є основними складовими тенденції до інтернаціоналізації. Крім того, у термінологічній лексиці існує ще тенденція „мовної економії“ (О. Єсперсен), або „закон економії мовних зусиль“ (А. Мартіне), що знаходить своє вираження в аббревіації, заміні описових конструкцій або складних слів раціональнішими найменуваннями, які використовують вже відомі поняття: *трансфер (спорт.)* замість описової конструкції „*переведення чи перехід спортсмена з одного клубу до іншого на основі договору або контракту*“; *IQ (наук.)* – *коефіцієнт розумового розвитку*; *прайм-тайм* – *час (на телебаченні, радіо), коли передачі дивиться та слухає найбільша кількість населення* та інші.

В українській мові на сучасному етапі можна виокремити запозичення, які є повністю не адаптованими, наприклад, *Web, WWW, World Wide Web, Internet, IBM, DOS, UNIX, Windows, CD, cache, BIOS, BBS, LCD, PC, RAM, Pentium, UPS, log on, log off*. Для найменування зазначених одиниць можна було б використати традиційний термін *інтернаціоналізми*, який позначає „слова, що збігаються за своєю зовнішньою формою (у урахуванням закономірних відповідностей звуків і графічних одиниць у конкретних мовах), повно або частково за смыслом, які виражають поняття міжнародного характеру з галузі науки й техніки, політики, культури, мистецтва й функціонують у різних, передусім неспоріднених (не менш ніж у трьох) мовах“ [11: 197]. Проте такий традиційний термін доцільніше використовувати для найменування таких термінів з галузі: науки й техніки - *космос*; суспільно-політичного життя - *конфронтація, парламент, коаліція, конституція, резолюція, федерація, капіталіст, мілітаризм, асамблея*; економіки – *імпорт, експорт, банк, кредит*; літератури й мистецтва - *комедія, поет, драма* та ін.

Не дивлячись на формальну незасвоєність, такі лексеми як *Web, CD, IBM, DOS, Windows*, виявляють високу функціональну активність в українській мові. Вони широко вживані в різних сполученнях з словами української мови: *web-простір, web-сторінка, web-майстер, web-сайт, CD-плеєр, CD-програвач, CD-диск* та ін. Про активний процес їх адаптації свідчить також варіативне написання: *CD-ченджер/ CD-чейнджер, Internet / Інтернет/ інтернет*.

Функціонування запозичень набуває певної специфіки в умовах глобалізації, а особливо це стосується інтернаціоналізмів, як одного з видів запозичень. Характерним для сучасної української мови є процес активізації запозиченої лексики: розширення сфери використання спеціальної іншомовної термінології, яка відноситься до економіки, фінансів, комерційної діяльності та деяких інших сфер. Новітні запозичення, функціонуючи у вузькопрофесійному мовленні (економістів, програмістів, спортсменів), часто переходить до загальноживаної лексики: *дистриб'ютор, лізинг, месидж, рекрутер, трафік, кулер, біч-волейбол* та ін.

Існування різних підходів до дослідження запозиченої лексики, бурхливі спори мовознавців щодо доцільності та нормованості вживання іншомовної лексики, неоднозначність трактування ключових термінів цієї статті вказує на необхідність

фундаментального дослідження проблеми принаймні у таких аспектах, як системно-структурний та функціональний. Не можна також не зважати на вплив глобалізації на формування сучасної мовної картини.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Акуленко В. В. Научно-техническая революция и задачи интернационализации научно-технической терминологии // Интернациональные элементы в лексике и терминологии. – Харьков : Вища школа, 1980. – С. 129-146.
2. Архипенко Л.М. Іншомовні лексичні запозичення в українській мові: етапи і ступені адаптації (на матеріалі англіцизмів у пресі кінця ХХ - початку ХХІ ст.): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 “Українська мова” / Л. М. Архипенко. — Харків, 2005. — 20 с.
3. Ахманова О.С. Очерки по общей и русской лексикологии. – Москва : Учпедгиз, 1957. – 296 с.
4. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов. – 2-е изд. стереотип. – Москва : Сов. энциклопедия, 1969. – 608 с.
5. Виноградов В. В. Основные типы лексических значений слов. // Вопросы языкознания. – М. – 1953. - № 5. – С. 3 – 29.
6. Зеленцова М. Г. Особливості відображення іншомовної термінології в мовах-реципієнтах (на матеріалі термінології менеджменту російської та української мов) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.15 “Загальне мовознавство” / М. Г. Зеленцова – Донецьк, 2006. – 21 с.
7. Крысин Л.П. Иноязычные слова в современном русском языке. – М. : Наука, 1968. – 208 с.
8. Крысин Л.П. К определению терминов «заимствование» и «заимствованное слово» / Л.П.Крысин // Развитие лексики русского литературного языка. – М. : Наука, 1965. – С. 104 - 116.
9. Кубрякова Е.С. Типы языковых значений: Семантика производного слова. – М. : Наука, 1980. – С. 81 – 155.
10. Левковская К. А. Теория слова, принципы ее построения и аспекты изучения лексического материала / К. А. Левковская // Украинский язык и литература в школе. – 1976. - № 1 – С. 26 – 33.
11. Лингвистический энциклопедический словарь. – М. : Советская энциклопедия, 1990. – 840с.
12. Мозова І. М. Запозичена лексика в сучасній російськомовній рекламі в інформативному та соціокультурному аспектах: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.02 “Російська мова” / І. М. Мозова. — Донецьк, 2007. — 19 с.
13. Олійник А. Д. Роль запозичень-англіцизмів у розвитку сучасної української мікроекономічної термінології: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 “Українська мова” / А. Д. Олійник. – Київ, 2002. – 20 с.
14. Панько Т. І. Зовнішньомовна та внутрішньомовна мотивованість суспільно-політичних термінів / Т. І. Панько // Українське мовознавство. – К. – 1984. – Вип. 12. – С. 11–17.
15. Попова Н. О. Структурно-семантичні особливості новітніх лексичних запозичень з англійської в українську мову (90-і рр. ХХ ст. - початок ХХІ ст.): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 “Українська мова” / Н. О. Попова. — Запоріжжя, 2005. — 19с.
16. Реформатский А. А. Введение в языковедение : учебник для студентов филол. специальностей высш. пед. учеб. заведений / А. А. Реформатский ; МГУ им. М. В. Ломоносова. - 5-е изд., испр. - М. : Аспект Пресс, 2004. - 518 с.
17. Роль человеческого фактора в языке: язык и картина мира : сб. науч. тр. – М. : Наука, 1988. – 216 с.
18. Сергеева Г. А. Англомовні запозичення в українській правничій термінології : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: 10.02.01 “Українська мова” / Г. А. Сергеева. – Харків, 2002. – 16 с.
19. Уфимцева А. А. Лексическое значение: принципы семитологического описания лексики. – М. : Наука, 1986. – 260 с.
20. Федорець С. А. Англійські запозичення в мові сучасної української реклами : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: 10.02.01 “Українська мова” / С. А. Федорець. – Харків, 2005. – 20 с.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Юлія Керпатенко – аспірантка кафедри германського та порівняльного мовознавства Київського національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова.

Наукові інтереси: загальне та порівняльно-історичне мовознавство, лексикологія.

ЗАПОЗИЧЕННЯ З АНГЛІЙСЬКОЇ У СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІЙ ТА ЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРАХ В УКРАЇНСЬКІЙ І РОСІЙСЬКІЙ МОВАХ: ФУНКЦІОНАЛЬНО-СТИЛІСТИЧНИЙ АСПЕКТ

Тетяна ЛЕЛЕКА (Кіровоград)

У статті розглядаються англійські запозичення суспільно-політичної та економічної сфери, які використовуються в російській та українській пресі, у зв'язку з політичними та економічними перетвореннями останнього десятиліття. Досліджені різні функції ініомовних елементів та їх стилістичні ознаки у газетному тексті, а також відмінності у застосуванні англійських слів українською та російською мовами і неоднакове ставлення до них різних мовних суспільств.

The article deals with English borrowings of the social, political and economic fields, which are used in Russian and Ukrainian press, connected with political and economic changes of the recent ten years. The different functions of the foreign elements and their stylistic characteristics in the newspaper text, the differences of the usage of English words in the Ukrainian and Russian languages, the different attitude to them, according to the different language societies are researched.

У сучасному світі соціально-політичних та економічних перетворень, а також орієнтуванні пострадянських держав на західні моделі розвитку дуже важко обійтись без запозичених слів. Інтеграційна політика України та Росії, намагання покращити свій економічний потенціал відбиваються на розвитку мовних процесів. Звичайно, перехідні періоди в історії держави завжди мали своє відображення у лексичній системі мови. І це є